

UZASADNIENIE

Zmiana planu ochrony rezerwatu została opracowana na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336), zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”. Zakres prac zrealizowanych na potrzeby niniejszego zarządzenia został dostosowany do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu.

Przy sporządzaniu zarządzenia uwzględniono treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94, poz. 794).

W związku z tym, że teren rezerwatu pokrywa się powierzchniowo z obszarem Natura 2000 Las Bielański PLH140041 uwzględniono, zgodnie z postanowieniami art. 20 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody, zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000.

Założeniem omawianego dokumentu planistycznego jest m.in. utrzymanie lub odtworzenie w miarę możliwości właściwego stanu przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, który to obowiązek wynika z art. 6 (1) Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. UE. L.206.7 z 22.7.1992, z późn. zm., zwanej dalej „dyrektywa siedliskową”). W związku z zarzutami formalnymi Komisji Europejskiej z dnia 9 czerwca 2021 r., zn. INFR(2021)2025, C(2021)2179, dotyczącymi obowiązku ustalenia precyzyjnych celów ochrony dla każdego obszaru Natura 2000, koniecznym stało się doprecyzowanie celów działań ochronnych wyznaczonych dla niniejszego obszaru. Zgodnie z ww. stanowiskiem Komisji Europejskiej funkcja celów ochrony polega na określeniu, jaki stan gatunków i typów siedlisk na danym obszarze należy osiągnąć, tak aby obszar ten mógł przyczynić się do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest właściwy stan ochrony tych gatunków i typów siedlisk (art. 2 ust. 2 dyrektywy siedliskowej na poziomie krajowym, biogeograficznym lub europejskim. Zgodnie z wykładnią przedstawioną przez Komisję Europejską aby spełnić tę funkcję, cele ochrony muszą być:

- 1) indywidualnie określone dla danego obszaru, tj. ustalone na poziomie obszaru;
- 2) kompleksowe, tj. obejmujące wszystkie gatunki i typy siedlisk będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty na mocy dyrektywy siedliskowej, które występują w obszarze Natura 2000;
- 3) indywidualnie określone dla przedmiotu ochrony, tj. jasno wskazywać konkretny typ siedliska lub gatunek na danym obszarze;
- 4) indywidualnie określone pod kątem pożądanego stanu ochrony, tj. wyraźnie określające stan, jaki typ siedliska i gatunek na danym obszarze mają osiągnąć; pożądaný stan musi być:
  - a) ilościowy i mierzalny (cele ilościowe, które mogą być uzupełnione celami jakościowymi, takimi jak opis właściwego stanu siedliska lub struktury populacji), jak również raportowalny (umożliwiający monitorowanie);
  - b) realistyczny (uwzględniający rozsądne ramy czasowe i nakłady), spójny (umożliwiający zastosowanie takich samych atrybutów i wskaźników dla przedmiotów ochrony w różnych obszarach);
  - c) kompleksowy (atrybuty i cele powinny obejmować specyfikę danego przedmiotu ochrony i umożliwiać opisanie jego stanu ochrony jako właściwy lub niewłaściwy);
  - d) precyzyjne w odniesieniu do „utrzymania” lub „odtworzenia” stanu ochrony przedmiotu ochrony (odpowiedni poziom ambicji określający niezbędne środki ochrony);
  - e) odpowiadać ekologicznym wymaganiom dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I i gatunków wymienionych w załączniku II występujących na tych obszarach; odzwierciedlać znaczenie obszaru dla zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, typów siedlisk i gatunków.

Opracowanie zmiany planu ochrony w zakresie celów ochrony dla przedmiotu ochrony obszaru Natura 2000, wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia jego właściwego stanu ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe

lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie dostępnych materiałów przyrodniczych, w tym dokumentacji do planu ochrony rezerwatu przyrody Las Bielański.

Zweryfikowana i uzupełniona w okresie obowiązywania planu ochrony wiedza w tym zakresie, pozwala uszczegółowić zaplanowane pierwotnie cele ochrony przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 zapewniając tym lepsze warunki utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ich ochrony. Głównym celem proponowanych działań jest utrzymanie przedmiotów ochrony na terenie obszaru Natura 2000 Las Bielański PLH140041 w stanie niezmienionym lub też, o ile to będzie możliwe, dążenie do poprawy jego stanu zachowania poprzez usuwanie obcych gatunków inwazyjnych. Czynność taka stoi w zgodność z przepisem art. 19 ust. 6 i art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody stanowiącym, że plan ochrony i plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony przyrody.

Ponadto, zgodnie z zasadą hierarchiczności prawa konieczne jest wprowadzenie zmian do aktów wykonawczych, jakimi są zarządzenia regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, gdy nowelizacji ulegają przepisy, które mają służyć wykonaniu przepisów aktów prawnych wyższej rangi. Jeżeli akt prawny wyższej rangi zawiera regulacje służące jego wykonaniu, to w przypadku zmiany tych przepisów akty wykonawcze nie są z nimi spójne. Z punktu widzenia zasady stosowania prawa jest to sytuacja, której organy stanowiące prawo powinny unikać. Obowiązywanie sprzecznego prawa nie wpływa korzystnie na jego interpretację i stosowanie. Znaczenie aktów wykonawczych, pomimo iż są usytuowane najniżej w hierarchii prawa, jest bowiem znaczące. Przepisy rangi ustawowej w dużej części nie mają samodzielnego charakteru, a ich realizacja bez aktów prawnych zawierających przepisy wykonawcze nie byłaby możliwa. Wiele rozwiązań ustawowych nie może być należycie wykonanych zgodnie z dyspozycją prawodawcy bez spójnych z nimi przepisów wykonawczych. Zajęcie w przedmiocie sprawy sytuacji, w której akt prawa miejscowego regulujący merytorycznie określone zdarzenia w zakresie obszarów Natura 2000, stoi w sprzeczności z przepisami mającymi swe źródło w prawie Unii Europejskiej i ustalającymi porządek prawny w zakresie obszarów Natura 2000, nie pozwala wykonywać działań w tym zakresie zgodnie z intencją prawodawcy. W związku z powyższym, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, upoważnieni do wydania aktu prawnego o charakterze wykonawczym w przedmiocie obszarów Natura 2000, powinny zatem dążyć do możliwie najszybszego uchwalenia przepisów pozwalających wykonać dyspozycje sformułowane przez prawo Unijne. Będziemy mogli mówić o skuteczności ochrony prowadzonej w ramach obszarów Natura 2000 jeżeli w obrocie prawnym będą w tej materii funkcjonować spójne ze sobą akty prawne. Powyższe stanowiło podstawę do wprowadzenia zmian w planie ochrony rezerwatu przyrody zgodnie z wykładnią przedstawioną przez Komisję Europejską.

Rezerwat pomimo swojej lokalizacji w granicach Warszawy, stanowi cenny przyrodniczo fragment starodrzewu cechującego się wysoką bioróżnorodnością, typową dla lasów naturalnych. Stanowi on pozostałość dawnej Puszczy Mazowieckiej z zachowanymi na powierzchni około 100 ha drzewostanami o naturalnej strukturze, w których na szczególną uwagę zasługują liczne okazy wiekowych dębów, wiązów, grabów i olsz. Podstawowym typem ekosystemu w rezerwacie jest ekosystem leśny, który stanowi 98% ogólnej powierzchni rezerwatu. Do najważniejszych czynników naturalnych wpływających na stan zdrowotny jego drzewostanów należą grzyby oraz owady. W rezerwacie obserwuje się zamieranie starych dębów, czego wyrazem jest duży udział tego gatunku w zapasie drewna martwego. Należy podkreślić, że obumieranie drzew nie jest wynikiem oddziaływania jednego czynnika, lecz jest efektem nakładania się wielu niekorzystnych zjawisk. Stare dęby prawdopodobnie zamierają w wyniku niekorzystnych warunków hydrologicznych, wahań poziomu wód gruntowych, na które dąb nie jest odporny, a także ze względu na ich jakość chemiczną. Dąb generalnie ma szeroką amplitudę tolerancji potrzeb wody w glebie: rośnie i na lesie świeżym, gdzie nie ma wody gruntowej i na silnie świeżych wariantach lasów świeżych, gdzie wody jest więcej, a także na lasach wilgotnych i lasach łęgowych, gdzie już wody ma w gruncie pod dostatkiem. Niestety czynnikiem stresogennym dla tego gatunku są wahania poziomu wód, w przypadku Lasu Bielańskiego, jest to głównie obniżanie się wód. Osłabione drzewa są podatne na uszkodzenia od owadów i grzybów. Jednocześnie osłabione dęby, w mniejszym stopniu inne gatunki jak lipa, stanowią bazę żerową dla gatunków owadów będących przedmiotami ochrony obszaru

Natura 2000. Na terenie rezerwatu, a tym samym obszarze Natura 2000, występują dwa gatunki zwierząt wymienione w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej i ujęte w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z 13 kwietnia 2010 r. Są to: 1084 pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*) oraz 1088 kozioróg dębosz (*Cerambyx cerdo* Linnaeus). Gatunki te stanowią przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Las Bielański.

Drzewa żywicielskie kozioroga dębosza rosną pojedynczo lub w małych grupach na obrzeżach lub w lukach drzewostanu na siedliskach grądowych i łęgach. Podszyt i podrost jest bogaty i wysoki, zacięcia dolną część pni tworząc płatowy kształt makrosiedliska tego gatunku. Jeszcze do lat 70-tych ubiegłego wieku owad ten był wykazywany dość licznie. Od tego czasu zaczęto obserwować spadek jego liczebności, który może wiązać się z zaniechaniem działań powstrzymujących sukcesję drzew i krzewów w dolnych warstwach drzewostanu zacięniających odsłonięte do tej pory pnie dębów. Kozioróg przetrwał na tym obszarze do obecnych czasów prawdopodobnie dzięki zasiedlaniu grubszych niezacienionych konarów. Pomimo stwierdzenia na całym obszarze 210 drzew zasiedlonych przez kozioroga, w tym 86 drzew zasiedlonych z czynnymi żerowiskami, ocena stanu jego populacji jest zła. Jest to spowodowane głównie zbyt małą liczbą zasiedlonych drzew na 10 ha oraz trudnością w wyliczeniu tzw. stopnia porażenia. W koronach drzew, gdzie w większości obecnie występuje kozioróg (wycofał się tam z dolnych części pni w skutek zacięnia) nie ma możliwości pełnego oszacowania liczby aktywnych żerowisk. Ocena samego siedliska zajmowanego przez kozioroga także jest określona na złą. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że wskaźniki oceny jakości siedliska niezbyt dobrze sprawdzają się przy ocenie stanu populacji tego gatunku w lasach, natomiast znacznie lepiej waloryzują aleje i drzewa w dolinach rzecznych. Specyficzne cechy siedlisk leśnych sprawiają, że drzewa rosnące w lasach w znaczący sposób odbiegające swym charakterem od drzew rosnących poza lasami. Naturalny element lasów jakim jest gęsty podszyt, niewystępujący wokół drzew parkowych czy też tworzących przydrożne aleje, determinuje możliwości uzyskania dobrych ocen dla wskaźników: udział podszytu i podrostu oraz zwarcie drzewostanu na terenach leśnych. W rezerwacie zbyt mało jest także senilnych dębów na 10 ha powierzchni, choć warto zauważyć, że niekoniecznie takie dęby są zasiedlane przez ten gatunek w Lesie Bielańskim. Ponadto w miejscach gdzie nastąpiło odsłonięcie pni dębów w efekcie wiatrowałów i wiatrołomów obserwuje się pojawianie kozioroga. Są więc pewne szanse, że odsłonięte w ten sposób dęby powiększą potencjalną bazę pokarmową chrząszczy i przyczynią się do wzmocnienia populacji tego gatunku. Obecnie głównym zagrożeniem dla kozioroga jest silny rozwój podszytu i podrostu zacięniającego dolne partie pni drzew. Dlatego należy wokół grubych pni dębów usuwać stopniowo podszyt, jednorazowo po około 25%, aż do osiągnięcia odsłonięcia pni dębów z podszytu w 75 %. Prace te zostały zrealizowane w 2022 r. w części obszaru i będą kontynuowane po monitoringu ich skuteczności planowanym do zrealizowania w 2024 r.

Pachnica w rezerwacie najczęściej zasiedla próchnowiska w dębach, których obwód mierzony na wysokości piersznicy w zdecydowanej większości przypadków przewyższał 400 cm. Zaledwie 4 ze stwierdzonych stanowisk znajdują się w próchnowiskach innych gatunków drzew liściastych, a mianowicie dwa w lipie oraz po jednym w olszy i robinii. Blisko 15% próchnowisk dębowych zasiedlonych przez pachnicę znajdowało się w martwych drzewach stojących lub złomach. Ochrona tego gatunku powinna być długofalowa, zmierzająca do zachowania aktualnych i potencjalnych miejsc jego rozwoju. Dla jej zachowania najistotniejsze jest pozostawianie dziuplastych drzew rosnących na obrzeżach lasów oraz dbałość o starodrzewie liściaste. W świetle obecnej wiedzy w przedmiocie bionomii i preferencji siedliskowych pachnicy dębowej można stwierdzić, że ocena ogólna stanu populacji tego gatunku na tym obszarze jest właściwa – FV. Dzięki zachowaniu naturalnych cech siedlisk, zróżnicowanej strukturze pionowej i przestrzennej drzewostanów udało się zachować stosunkowo duży udział zasiedlonych grubych drzew. Gorzej wypadają parametry dotyczące jakości siedliska, ocenione jako U1 – niezadowolający. Główną przyczyną tego faktu jest zbyt mała liczba drzew dziuplastych w przeliczeniu na 1 ha oraz mała ilość drzew dziuplastych grubych w przeliczeniu na 1 ha. Fragmentacja siedlisk, połączona z usuwaniem starych drzew, powoduje, że stanowiska pachnicy mają charakter wyspowy, a chrząszcze tworzą odizolowane metapopulacje. Uważa się, że do długotrwałego przetrwania metapopulacji pachnicy niezbędne jest zasiedlenie przez nią co najmniej 10 drzew. Tym niemniej należy zawsze mieć na względzie, że nie wszystkie stare drzewa są dziuplaste i nie wszystkie dziuple mogą zostać zasiedlone przez pachnicę.

Dlatego dopiero zespół kilkudziesięciu drzew dziuplastych może być gwarantem utrzymania metapopulacji. Czynnikiem wspierającym utrzymywanie metapopulacji stają się korytarze ekologiczne umożliwiające przenikanie osobników pomiędzy sąsiednimi metapopulacjami. Pachnica dębowa bez problemu pokonuje odcinki do 1 km, a w sprzyjających warunkach dłuższe. Wobec obecności w pobliżu obszaru Natura 2000 Las Bielański lasów ze starymi drzewami, w szczególności rosnących wzdłuż Wisły, z którymi obszar ten łączy się poprzez otulinę rezerwatu, powyższe wymagania na chwilę obecną dla parametru „izolacja” są realizowane na poziomie właściwym – FV. Występujące oddziaływania i zagrożenia względem populacji pachnicy dębowej i zajmowanego przez nią makrosiedliska w obszarze Natura 2000 Las Bielański są podprogowe i nie wpływają znacząco na stan jej ochrony. Przeprowadzane na obszarze odłowy z użyciem pułapek feromonowych wykazały obecność pachnicy w rezerwacie, a fakt, że żaden z raz odłowionych chrząszczy nie był odławiany ponownie może świadczyć o dużej liczebności populacji pachnicy dębowej w obrębie obszaru Natura 2000 Las Bielański. Należy w tym miejscu podnieść dodatkowo, że odławiane były również okazy tęgosza rdzawego *Elater ferrugineus* L., gatunku biologicznie powiązanego z występowaniem chrząszczy kruszczycowatych, przede wszystkim pachnicy dębowej. Taki stan faktyczny pozwolił ocenić parametr „potwierdzenie występowania żywych owadów” jako właściwy – FV. Nie ma potrzeby podejmowania względem nich dodatkowych działań ochronnych z zakresu ochrony czynnej lub modyfikacji sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu ponad to co zostało ustalone w planie ochrony rezerwatu przyrody. W związku z powyższym, perspektywy zachowania populacji pachnicy dębowej na terenie obszaru Natura 2000 w stanie optymalnym dla tego obszaru należy ocenić jako właściwe - FV.

Brak możliwości poprawy oceny parametrów wskaźnika ocenionego na U2 związany jest z położeniem obszaru w obrębie silnie zurbanizowanych terenów miejskich oraz uwarunkowaniami naturalnymi. W szczególności wiek drzewostanów i skorelowany z nim nasilony proces naturalnego obumierania (ustępowania z drzewostanów) najstarszych drzew, wraz z powiązaną wysoką intensywnością naturalnego odnawiania się drzew niezgodnych z siedliskiem, w miejscach prześwietlonych w efekcie obumarcia starych drzew, zaburza strukturę pionową i przestrzenną fitocenozy. Ponadto, nałożenie się w tym miejscu dwóch form ochrony przyrody, tj. rezerwatu przyrody i obszaru Natura 2000 również determinuje możliwość wprowadzenia radykalnych zmian tego parametru. Rezerwat przyrody obejmuje obszary zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym. Dokumentem godzącym wymogi obu form ochrony przyrody jest plan ochrony rezerwatu przyrody uwzględniający plan zadań ochronnych obszaru Natura 2000. Zaprojektowane w nim działania mają stopień intensywności pozwalający z jednej strony zachować rezerwat przyrody w formie obiektu wyróżniającego się stanem jak najbardziej zbliżonym do naturalnego, z drugiej zaś strony pozwalają zachować co najmniej na dotychczasowym stanie ochrony przedmioty ochrony obszaru Natura 2000. Współistnienie na jednym obszarze dwóch niezależnych form ochrony przyrody, czyni poprawę wskaźnika ocenionego na U2 procesem złożonym i czynność ta winna być rozłożona w czasie. Zbyt radykalne kroki w tej materii mogłyby pogorszyć stan ochrony rezerwatu przyrody, stąd w okresie obowiązywania planu ochrony nie ma możliwości poprawy wskaźnika do stanu właściwego czy też niezadowolającego.

Zdefiniowane w zarządzeniu cele powinny być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 19 ust. 1a ustawy o ochronie przyrody, sporządzający projekt planu winien zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu, na zasadach i w trybie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 11 oraz art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm. - zwanej dalej „ustawą o oś”). Ponadto, w myśl art. 19 ust. 2 i 97 ust. 3 pkt. 2 ustawy o ochronie przyrody, projekt planu ochrony rezerwatu przyrody wymaga zaopiniowania kolejno przez właściwe miejscowo rady gmin oraz regionalną radę ochrony przyrody. Powyższe, w związku z art. 19 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, stosuje się odpowiednio w przypadku dokonywania zmiany planu ochrony. Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r.

o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 190 - zwanej dalej „ustawą o wojewodzie”), projekt planu ochrony wymaga także uzgodnienia z właściwym terytorialnie wojewodą. W myśl art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. a ustawy o oś, projekt planu ochrony zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

W ramach procedury opracowania zarządzenia zmieniającego plan ochrony, zgodnie z § 3 i § 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94, poz. 794) oraz ww. przepisów prawa, obwieszczeniem znak: WPN-I.6202.3.2023.JB z dnia 09 maja 2023 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu i wyłożeniu do publicznego wglądu projektu planu ochrony, poprzez:

- a) wywieszenie obwieszczenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie na tablicy ogłoszeń w siedzibie i Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie,
- b) wywieszenie obwieszczenia w siedzibie Urzędu Miasta Stołecznego Warszawa,
- c) wywieszenie obwieszczenia w siedzibie Lasów Miejskich - Warszawa,
- d) publikację obwieszczenia w prasie (Nasz Dziennik, Nr 105/2023),

Tym samym, zainteresowanym osobom i podmiotom umożliwiono zapoznanie się z dokumentem oraz złożenie uwag i wniosków do projektu planu ochrony przez okres 21 dni od dnia publicznego ogłoszenia obwieszczenia. W przewidzianym na składanie uwag i wniosków terminie, nie zgłoszono żadnych uwag:

Projekt zarządzenia został zaopiniowany przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w dniu 27 lipca 2022 r Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie pismem z dnia 6 lipca 2023 r. znak: WPN-I.,6202.3.2023.SB.4 wystąpił do Rady m. st. Warszawy z prośbą o zaopiniowanie przedmiotowego projektu zarządzenia. Pismo to zostało doręczone w dniu 6 lipca 2023 r. Rada m. st. Warszawy nie przedstawiła swojego stanowiska w przedmiocie sprawy, tym samym projekt zarządzenia został przyjęty przez Radę bez zastrzeżeń zgodnie z art. 89 ust. 1a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm.).

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o wojewodzie, Wojewoda Mazowiecki pismem znak: WNP-IV.0521.1.6.2023 z dnia 29 sierpnia 2023 r. uzgodnił projekt zarządzenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu zadań ochronnych będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właściciela gruntu objętego formą ochrony rezerwatowej;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdą w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190) uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zaopiniowaniu przez właściwą miejscowo radę gminy;
- 3) na podstawie art. 19 ust. 1 a ustawy o ochronie przyrody procedurze udziału społeczeństwa przewidzianej przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.);
- 4) na podstawie art. 97 ust. 3 pkt. 2 ustawy o ochronie przyrody, projekt planu ochrony rezerwatu przyrody może zostać zaopiniowany przez regionalną radę ochrony przyrody.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy zawarte w projekcie zarządzenia będą miały umiarkowany wpływ na lokalny i regionalny rynek pracy. Konieczność realizacji zadań przyczyni się do zwiększenia zapotrzebowania na usługi z działów: „Badania naukowe i działalność rozwojowa” Polskiej Klasyfikacji Działalności, wprowadzonej Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, z późn. zm.).

6. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Wydanie niniejszego aktu prawnego stanowi sposób realizacji celów ochrony przyrody. Wprowadzenie jego regulacji wyeliminuje wątpliwości i niejasności w odniesieniu do prowadzonej w obiekcie ochrony przyrody, co z kolei usprawni opracowywanie dokumentacji i wydawanie decyzji w prowadzonych w jego materii procedurach uzgodnieniowych. Spodziewać się również można, że przedmiotowy projekt przyczyni się do polepszenia warunków realizacji działań ochrony czynnej w związku z łatwiejszym dostępem do informacji dotyczących przedmiotów i celów podlegających ochronie. Proponowana regulacja nie będzie wywoływać skutków istotnych ze względu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby starsze i osoby niepełnosprawne. Projektowana regulacja nie wpłynie na proces inwestycyjny z uwagi na fakt, iż nie wprowadza żadnych zmian w odniesieniu do granic obszaru.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja przedmiotowego zarządzenia objęta jest prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje teren objęty ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.UE.L.1992.206.7), jako specjalny obszar ochrony siedlisk Las Bielański PLH140041. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.